

LÁZÁRY RENÉ SÁNDOR

Itinerarium Transsylvanicum

Tizennégy strófácskák
Szép Erdélyországról,
Kiket is szerettem
Jártomban-keltemben,
Szomorúságomban
Papírszeletekre,
Gyakor vígságomban
Vándorolván egyre,
Rögtönözvén egyből
Régi emlékekből
Sok utazásokból,
Okozatból s okból.

Invokáció

*Nagyságos Gedeon, nézz le, Bethlen Gábor:
Fővesztő futásban nincs egyetlen tábor!
Nincsen Corvin Mátyás, Báthory, Bocskai –
Fecsegnek a fosztás tántori mocska!*

Kuruc nóta

*Szatmár, Vetés, Peleske!
Tündér Erdély eleste!
Török, tatár, bohém, német
Üdvét rajtunk kereste:
Nemzetségünk pár lóköto
Öt darabbá felezte!*

Szebeni táncszó

*Sej, Porumbák, Vidombák:
Ki húst eszen, ki gombát!
Haj, Vidombák, Porumbák:
Más király küld porunkát!*

Máramarosban

*Életem folyása csak akkó' vóna szép,
Ha papnak fogadna Nagybocksó, Rónaszék!
Ha boltosnak Bányá, grófnak pedig Koltó,
Mert nyomorgó voltom egekre rikoltó!*

Sóhajtás

Szentgerice,
Kibéd, Szabéd!
Emberice
Ki véd, ha véd?

Corvina

Hollóiddá lettünk, hősi Vajdahunyd,
Hajdan vidám lelkünke fölehajtva szunnyad:
Széllődörgő gyásznép, fekete sereg,
Aki temetkezvén egyre kesereg.
Olyanokká lettünk, vitéz Vajdahunyd,
Hollósodó lelkünke fölehajtva szunnyad:
Ritka címerállat, kőbe zárt madár,
Századok szorítják, földre szállna már!

Jákobi strófa

Kézdizék,
Szentlélek,
Bálványos,
Altorja:
Mélységből
Föl nem visz
Ármányos
Lajtorja.

Ifjúság

Erdő.
Kőszegremete.
Felhők,
Őzek menete.

Udvarhelyről Szeredába

Erdőt-mezőt, dűlőt az ősz megtarkita,
De örökkön zöldell az öreg Hargita...
Tél közelít, dér ver, bánatim benőnek:
Elmegyek havasnak, elmegyek fenyőnek.

Megváltás

Karácsonyfalva
Alvó hópehely... Örök
Itt a karácsony!

Öregség

*Akárha Fogaras, Hargita, Vlegyásza:
Hófúvásos a szív. Öröme, se gyásza.*

Elmúlás

*Abafája, Sárpatak,
Keresztúr meg Galambod:
Álmomban is, holtomban is
Hallom egyre harangod.*

Szekvencia

*Üdvözlégy, Mária!
Téged áld Ménaság,
Mennyeknek rózsája,
Törekeny némaság!
Könyörgőn dicsérnek Kászonok, Gyimesek!
Nélküled nemzeted vánszorog, im, esett!
Patrónánk, tekints ránk:
Néped már így romló!
Téged áld Csíkszépvíz,
Szentlélek, Csíksomlyó!
Rengeteg Csillaga,
Égi Kálvária:
Ragyogó szívünk is
Téged áld, Mária!*

Marosszéki sorok

*Magas a mi lelkünk, mint az Istenszéke:
Sanyarú sorsunknak soha sincsen vége...*

*Írtam volt Csíkszeredában, Felsőbányán,
Homoródfürdőn, Kézdivásárhelyen, Makfalván,
Marossárpatakon, Nagyenyeden, Nagyszebenben,
Óraljaboldogfalván, Ratosnyán,
Szatmárnémetiben és Székelyudvarhelyen.
Egybeszerkesztém
Marosvásárhelyt, 1924 novemberében.*